

SETKÁVÁNÍ

Ročník VIII červen 2006 číslo **6**

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

slovo úvodní

Pane, ty nás potřebuješ

Blíží se doba prázdnin a dovolených. „Tak, kam to letos bude“, ptají se naši přátelé a známí a mnozí očekávají názvy přímořských letovisek, o nichž mnohdy ani nevíme, kde se nacházejí. Je to dar, máme-li dost sil a peněz, abychom mohli odjet někam hodně daleko a v úžasu nad krásou horských velikánů nebo v šumu šplouchající vody zapomenout na všední starosti. Někdo relaxuje při ošetřování skalky či sklízění plodů z vlastní zahrádky. Jsou mezi námi však i lidé, kteří pro své chatrné zdraví, nebo z mnoha jiných důvodů neodjíždějí nikam a zůstávají v ohraničení svých čtyř stěn. K čemu se to uvolnění, které přináší dovolená, dá vlastně využít?

Kdosi napsal: „Nechat se políbit volnou chvílí, tj. přijít k sobě, přebývat u sebe a se sebou. Znamená to být volný od výkonnosti a něčích požadavků, volný od toho, být neustále ve střehu a k dispozici, jak to bývá v zaměstnání. Je to opak rozptýlení a neustálého odvádění pozornosti, jednou z cest k sobě samému, do svého nitra, k Bohu, ke Kristu“...

Pro tuto zkušenost nemusím absolvovat dalekou cestu. Belgický kněz Phil Bosmans, autor útlých meditačních knížek, z nichž mnohé byly přeloženy i do češtiny, píše: „Co mám dnes v rukou? Svě zdraví. Slunce na obloze. Jídlo a pití. Dítě, které se na mě směje. Květinu.“

Možná, že hledám štěstí někde daleko. Ale ono je jako ty moje brýle. Nevidím je, a přece mi sedí na nose. A tak blízko! “

Výsledky svých meditací o lidském poslání shrnul Phil Bosmans na jiném místě do následujících řádků:

Ty nás potřebuješ. Třiatřicet let jsi žil na této zemi. To nestačilo.

Nemohl jsi milovat jako matka, k tomu potřebuješ matky.

Nemohl jsi se starat o rodinu, k tomu potřebuješ otce.

Nemohl jsi pomáhat těm, kteří jsou teď nemocní a opuštění,

k tomu potřebuješ lékaře a ošetřovatelky .

Nemohl jsi lámat chléb dnešním lidem, k tomu potřebuješ faráře a kněze.

Potřebuješ nás, abychom konali zázraky techniky a vědy, divy sloužící lásky

a dobroty, divy usmíření, míru a pokoje.

Skrze mé ruce a mé srdce, skrze můj rozum, moji trpělivost a vlídnost chceš udělat svět lidštějším, protože ti jde o dnešní svět a o ty, kteří v něm žijí.

Myslím, že budeme-li o to stát, nalezneme každý své osobní podněty k smysluplnému využití volného času. Přeji hodně Boží posily všem, kteří kromě svého zregenerování organizují rekreaci ostatním, vedoucím letních táborů pro děti, rodiny i seniory, ale i mnohou radost těm, kteří, ač sami nemohou, provázejí své blízké svými přímluvnými modlitbami a dokáží svou vstřícností a vděčností ulehčovat život těm, kteří se o ně starají.

Jana Slámová

zaujalo mne

Velice se mi líbí rozhodnutí staršovstva sboru Brno I finančně vypomáhat některým menším sborům našeho seniorátu, které na tom nejsou tak dobře jako my. Takovou výpomoc už dlouho praktikuje náš spřátelený sbor v Basileji. U nich však nejde jen o finanční pomoc. O sboru na venkově jsou průběžně informováni a nejméně jednou do roka za svými bratry a sestrami jezdí a konají společné bohoslužby. Tím je povzbuzují a obohacují. Nemohli bychom tuto praxi od basilejských „okouknout“ a někdy si udělat sborový výlet tam, kde se evangelíci jaksi vytrácejí? Mladí jim odcházejí studovat do měst a obvykle už se nevracejí, ve sboru se schází pár starších, rodiny s dětmi si odvykly posílat své potomky do kostela, i když se k naší církvi stále hlásí. Naše pomoc a náš zájem by mohl takový sbor oživit.

Ludmila Marková

V dopise, který jsem dostala z charitativního střediska Mount Rosary v Moodbidri v jižní Indii spolu s dopisem své „adoptivní dcery“ a zprávou o jejích výsledcích v uplynulém školním roce (hlavní prázdniny jsou tam v dubnu a květnu), mě zaujala zpráva o oslavě Mezinárodního dne žen v tomto středisku. Shromáždilo se tam více než 800 matek na jakémsi semináři, kde vyslechly přednášku profesorky z fakulty sociální práce o tom, že chlapci i děvčata v rodinách jsou stejně důležití a mělo by se s nimi zacházet stejně. Ve venkovské kultuře v této oblasti se projevuje rozhodující vliv mužů. Doma jsou chlapci chváleni za vše, co udělají, zatímco u děvčat se to pokládá za samozřejmost nezasluhující žádně ocenění. Středisko v Moodbidri, které se stará o děti zahrnuté do programu Adopce na dálku, se zaměřuje dlouhodobě na vzdělávání matek. Vede je k tomu, aby děti doma opakovaly to, co se naučily ve škole, motivuje je k výchově zaměřené na lepší budoucnost dětí po studiích. V Moodbidri a okolí pracuje 35 skupin žen, z nichž některé na oslavě mluvily o svých úspěších a prohrách, o své snaze o odvážnější a užitečnější život. Některé z žen byly nedávno zvoleny do obecních rad, kde usilují o zlepšení situace žen a venkova. Ženy také uspořádaly na oslavě výstavu předmětů, které vyrobily v rámci svépomocného programu. Vzpomněla jsem si na oslavy MDŽ u nás – když dva dělají totéž, není to totéž.

Hana Dvořáková

Biskup slovenské církve husitské ThDr. Jan Hradil nechal odlít bustu Mistra Jana Husa, kterou hodlá husitská církev věnovat jako dar sboru Moravských bratří v Nikaragui, čítajícímu sto tisíc věřících, u příležitosti svátku Mistra Jana Husa 6. července. Požehnané plody misionářské evangelizace potomků českých exulantů nabízejí zamyšlení a podnět promítající se do situace u nás. Jak oživit svědectví živé víry, misií duchovní obrody i v naší zemi, destruované po desetiletí zhoubnou ideologií ateismu?

Miluše Šubartová

bylo

Květná neděle s dětmi v Brně II

Každým rokem se před Velikonocemi scházíme ve sborech, abychom si připomněli putování Pána Ježíše Krista do Jeruzaléma, a v čase Velikonoc pak i ukřižování a zmrtvýchvstání našeho Spasitele. Obdobně tomu bylo i letos, kdy jsme se ve sboru Brno II rozhodli prožít celou Květnou neděli spolu s našimi dětmi.

Společně probíhaly již dopolední bohoslužby, jejichž nosným tématem byl příběh "Ježíš a Zacheus". Poutavé kázání faráře Jiřího Malého bylo zpestřeno hranými scénkami, které dětem měly přiblížit atmosféru a život celníků i samotného Zachea v době přibližně před 2000 lety. Své dojmy z provedených hereckých vstupů našich sborových ochotníků si děti sdělovaly i po skončení shromáždění a při společném obědě v prostorách Blahoslavova domu.

Druhá část programu Květné neděle se uskutečnila ve středisku environmentální výchovy Lipka na Lipové ulici v Brně. Po chutném obědě se sem přemístilo postupně asi 25 dětí v doprovodu dalších 20 dospělých osob - rodičů. Hlavním tématem odpoledne byla příprava a pečení chleba v hliněné peci. Pro velký zájem dětí a omezenou kapacitu prostoru střediska byly děti rozděleny do několika skupin a postupně si mohly vyzkoušet mletí obilí, zadělávání či válení těsta, jeho zpracování nebo zdobení. Snaha trpělivých byla korunována voňavým a křupavým kouskem pečiva právě vytaženého z rozpálené hliněné pece. Ostatní děti se mezitím účastnily testu biblických znalostí, seznamovaly se s pracemi souvisejícími s pečením chleba od setí obilí až po sázení těsta do pecí, jiné se zase zdokonalovaly v rozpoznávání druhů obilí a obilných klasů. Slunečné jarní počasí dotvářelo příjemnou a pohodovou atmosféru celého odpoledne.

Děti tak odcházely obohaceny o řadu nových poznatků a řada z nich i s kouskem vlastnoručně vyrobeného čerstvého chleba. Rozhodně nikdo neodcházel s prázdnou. Zvláštní dík patří sestře Evě Kučerové, která se na přípravě celé akce podílela největším dílem.

David Milánek

Skautská neděle v Betlémském kostele

Ta letošní řádně překvapila. V Betlémském kostele tentokrát nezněly varhany, ale kytary, saxofon, flétny, klavír a bubny, které nejen doprovázely písně shromáždění, ale spolu se sborem skautů a pantomimou byly součástí muzikálu. A právě prostřednictvím muzikálu a poutavého vyprávění bratra faráře Grubera jsme se seznámili s napínavým příběhem královny Ester, jejího chotě krále Achašveróše, podlého Hamana a spravedlivého Mordokaje. Zazněly krásné a upřímné modlitby skautů, atmosféra byla radostná a tvůrčí. Konečně se ukázalo, kolik mladých lidí umí výborně hrát na nějaký nástroj či zpívat, a když to dají dohromady a obětují trochu (hodně) času, dá se jejich výkon srovnat s výkonem profesionálů. Někdo celý projekt vymyslel, někdo proseděl plno hodin na zkouškách, jiní připravovali techniku, postarali se o rozmnožení a projekci textů písní na plátno. Někdo četl z Písma a modlil se, někdo se postaral o pohoštění v zahradě - za jakýkoli příspěvek každého ze skautů velmi děkujeme, byly to potěšující bohoslužby. Také spolupráci a trpělivost bratra faráře s touto bandou je nutné ocenit. I když byla kazatelna obsazena skauty, v kostele hřměly bubny a děly se nevídané věci, přesto nám řekl ke knize Ester mnoho zajímavého.

L. Marková

Německá delegace v Brně

V sobotu 22. dubna odpoledne jsme přivítali desetičlennou delegaci tří německých evangelických církví doprovázenou bratrem synodním seniorem a tajemníkem SR Gerhardem Frey-Reininghausem, který celou akci zajišťoval. Bratr V. Matoulek připravil dvouhodinovou procházku po pamětihodnostech Brna, která začala prohlídkou Červeného kostela. V 19 hodin se konala na Opletalově společná večere našich hostů se zástupci seniorátu a brněnských evangelických sborů. Švédský stůl připravily s velkou pečlivostí naše sestry a opravdu bylo na čem si pochutnat. Naši hosté se pak dozvěděli čerstvé informace o životě všech čtyř brněnských sborů, brněnského střediska Diakonie a Evangelické akademie. Zajímali se zejména o práci s mládeží a způsobech zvaní necirkevních lidí do sboru.

V neděli kázal v Červeném kostele vedoucí delegace, nejvyšší představitel Evangelické církve v Porýní Nikolaus Schneider. Bylo zajímavé, že kázání se víc blížilo přednášce o D. Bonhoeferovi a jeho vlivu na život církve. Nečekané bylo politické vyústění kázání, je však třeba si uvědomit, že evangelíci v Německu mají daleko větší vliv na veřejné dění. Jenom Porýnská církev má 3 milióny členů. Proto ve svém kázání zmínil např. na 200 tisíc lidí, kteří v Německu hledají asyl. Kazatel se kriticky zmínil také o tom, že nejen diktátorské režimy, ale nyní i staré demokracie pošlapávají lidská práva zadržovaných a vězňů. Překvapivě jasně vyslovil podporu Izraeli a odmítl evropskou podporu Hamasu, jehož teroristické akce podporují Irán a Sýrie. Kázání bylo podepřeno citátem z Přísloví: „Otevři svá ústa za němého, za právo všech postižených“ [Př 31,8].

Přiznám se, že kdybych měl poslouchat každou neděli takto politicky zaměřené kázání bez hlubšího biblického ukotvení a zdůvodnění, asi bych do kostela nechodil. Na druhé straně je třeba si uvědomit, že ještě z dob totality necítíme potřebu vyjadřovat se v kázáních k tomu, čím naše společnost žije, a nepřijímáme přímou odpovědnost za veřejné dění a politiku naší země. Lze se však tak snadno spokojit s tím, že to jsou věci, na které nemáme vliv a které se nás jako křesťanů netýkají. Je jistě dobře, když jsou naše kázání více biblicky ukotvená, ale na druhé straně to často bývají pouze biblické výklady a rozborů textu, místo žhavého slova do současného dění. Případně jsou to spíš rady do osobního života, ale společenské dění nás příliš nezajímá.

Byla to tedy zajímavá konfrontace a srovnání. Kdo ví, jak by němečtí posluchači přijali náš způsob kázání? Možná by zase měli dojem, že jsme se uzavřeli do ulit svých rodin a sborů a nechceme vědět o vichřici, která zuří venku.

Jiří Gruber

Byli jsme pod Orlickými horami

Jarní autokarový zájezd seniorů brněnských sborů směřoval 29. dubna 2006 do oblasti pod Orlickými horami. Namířeno jsme měli do kolébky Jednoty bratrské, do vesničky Kunvald, kde se v roce 1457 začali scházet bratři ke společenství Slova.

Za nepříjemného deštivého počasí jsme tam dorazili dva dny před začátkem sezóny (muzeum se otvírá pro návštěvníky 1. května), přesto se nás však obětavě ujala paní správcová, bydlicí nedaleko. Usadila nás ve vytopené

místnosti a promítla nám videofilm o historii Jednoty bratrské, na jehož vzniku se podílel bratr Michael Otřísal, a potom nám ukázala stálou expozici dokumentující rozšíření bratrských sborů ve světě.

Druhou delší zastávkou byl Lanškroun a jeho česko-bratrský evangelický sbor. Zde nás čekal bratr farář Marek Vanča se svou ženou a po krátkém občerstvení ve sborové místnosti nás seznámil s historií sboru a provedl nás kostelem. Ocenili jsme jeho poutavý výklad podaný s vtipem a humorem. Lanškroun byl do konce 2. světové války typickým německým městem v Sudetech a sbor zde až po odsunu založili přistěhovalci. Bratr farář Vanča v lanškrounském sboru končí a bude se stěhovat do Krucemburku na Vysočině, takže jsme si tam zamluvili návštěvu v příštích letech.

Při zastávkách v Ústí nad Orlicí a v Moravské Třebové nás zaujaly opravené historické objekty. V Ústí to byla budova děkanství a kostel Nanebevzetí Panny Marie, kde jsme vyslechli výklad mladého katolického kněze, který právě odněkud přijel a v kostele nás velmi srdečně uvítal, v Moravské Třebové jsme obdivovali pěkně opravené náměstí s historickými budovami a krásný renesanční zámek, který je v renovaci. Přes nepříznivé počasí byli účastníci zájezdu spokojeni, protože poznali zajímavou krajinu na sever od Brna, a již se těší na další podzimní zájezd.

Radek Marek

Informace - Hospic sv. Alžběty

Ráda bych čtenáře Setkávání informovala o projektu, který budou mít možnost podpořit při červnových hudebních nešporách v CK 3. června v 19,30. Jedná se o nestátní lůžkové zdravotnické zařízení, jehož zřizovatelem je občanské sdružení Gabriela. K dispozici je 16 lůžek umístěných ve 4 jednolůžkových a 6 dvoulůžkových pokojích. Hospic slouží nevyčísitelně nemocným, kterým jejich onemocnění působí fyzické a psychické strádání a jejichž stav vyžaduje léčbu na lůžku akutní péče v nemocnici a péči nelze zajistit v domácím prostředí. Snažíme se pomáhat rodinám nemocných během terminální fáze pacientovy nemoci. Snažíme se, aby nemocný v posledních chvílích nezůstal sám a aby i v situaci těžké nemoci a konce života byla zachována jeho důstojnost. Do základního týmu, který o nemocné pečuje, patří nejen středně zdravotnický personál a odborní lékaři, ale i sociální pracovník, fyzioterapeut, psycholog a duchovní. Kromě lůžkové péče nabízí Hospic služby hospicové poradny a půjčovny pomůcek. Tyto mají sloužit rodinám, které o své blízké těžce nemocné pečují v domácím prostředí.

Naše práce se neobejde bez vícezdrojové finanční podpory (úhrady od zdravotních pojišťoven pokrývá 30-40% provozních nákladů). Jsme vděční všem, kteří nám pomáhají naši práci vykonávat skrze jakoukoli, i drobnou, finanční podporu. Nedílnou součástí kolektivu pracovníků v hospici jsou dobrovolníci. I jejich pomoc je pro nás velmi cenná a vítaná. Více o nás i o hospicovém hnutí v ČR se dozvíte na www.hospicbrno.cz a www.hospice.cz, či na telefonním čísle Hospice sv. Alžběty 543 214 761.

MUDr. Viola Svobodová, předsedkyně občanského sdružení Gabriela

čteme bibli

VI. Odcizené kopí - 1.Samuelova 26

Král Saul nedávno prožil veliké zahanbení a mohl si uvědomit bláhovost svého počínání, když tolik usiloval o likvidaci mladíčka Davida. Vždyť ve své marné snaze byl dokonce zcela vydán do Davidových rukou, ale ten v bázni ušetřil jeho život. Saul tak mohl porozumět i vyznat, že to bude právě David, kdo bude místo něho kralovat nad Izraelem (1.S 24,17-23). Ale vydrží králi toto vědomí milosti i pocitu vděčnosti, nebo se opět navrátí ke své staré pošetilosti?

Až dosud trvající zápas

Pokud člověk nezakusí hrůzu svých hříchů, neprožije skutečné pokání a úplné obrácení k Bohu, pak postačí jen málo, aby opět sklouzl do starého způsobu myšlení i jednání. Ten zlý se již dokáže postarat o vhodného našeptávače, který dovedně zasadí semínko pochybností a dá vzkličít bývalé zlobě a uražené ješitnosti. Proto když Zífejci přijdou ke králi, aby mu podlézavě oznámili, kde se David momentálně skrývá, Saul podlehne. Rázem zapomene na prožité osvobození a opětovně propadne sebezničující nenávisti. Démoni pýchy a žárlivosti jsou znovu probuzeni. A král již zase nedokáže myslet na nic jiného, než jak Davida rychle zabít a odstranit. V tomto politováníhodném stavu nepřemýšlí o prospěchu celé země a svěřeného království, ale vidí jedině svůj sobecký a krátkodobý zájem.

A tak se nesmyslné pronásledování opět rozjede naplno. Saul s třemi tisíci vybranými muži honí Davida s jeho posádkou. Ale ani tato pětinasobná přesila nebude králi nic platná. Protože tento vojenský, jakoby zcela přirozený zápas o trůn má svoji hlubokou duchovní souvislost. Dvě lidská já se tu ocitají ve vzájemném konfliktu. Jenomže to jedno je zcela svévolné, odbojné a bezbožné, kdežto druhé je před tváří Boží poražené a pokořené. Jedno spoléhá na svoji sílu a vnější moc, zatímco druhé se opírá pouze o moc a milost Boží. A tento zápas trvá až dosud a je pro nás stále přítomný. Je základním obrazem našeho přístupu k životu a věcem přítomného světa. Charakterizuje dva možné způsoby chování a působení. Vždy znovu se rozhodujeme, zdali si mnohé sami uchopíme a získáme vlastní silou či dovedností, nebo počkáme a necháme se Pánem Bohem obdarovat. Jestli si zde vybrané pro sebe pouze přivlastníme nebo Pánu dovolíme, abychom spolu s Ním vstupovali do oblastí, jež On pro nás připravil a nám v důvěře propůjčil k užívání.

Zopakovaná příležitost

David znovu prokáže potřebnou odvahu i statečnost. Rozhodne se vykonat skutek víry, jenž může zdánlivě působit až poněkud zbytečně a jako příliš nesmyslné riskování. Vydá se v doprovodu jednoho dobrovolníka přímo do králova nočního vojenského ležení. Ale v kontextu celého vyprávění se jedná o skutek velikého milosrdenství a pomoci pro Saula. Celé opakování této scény, jež se tolik podobá události v jeskyni Én-gedí (1.S 24), je totiž Saulovou poslední příležitostí k pokání a k návratu. A Hospodin se k tomuto Davidovu skutku přízná, neboť všechny vojáky v táboře přemůže silný spánek, ona zmíněná mrákota.

Marná je proto jakákoliv Abnérova vojenská strategie, aby dobře uhlídal život krále, svého pána.

Kdo již jednou překonal pokušení a nepodleh v něm, tomu se snáze zvítězí i podruhé. Proto David ani na okamžik nedopřeje sluchu Abíšajovi a odmítá využít příležitost k usmrcení Saula, jakoby právě darovanou od Hospodina. Ne, on ani za nic nevztáhne ruku na pomazaného Páně. Přitom však dokáže ohodnotit veškeré královo jednání jako zlé a dobře rozumí tomu, že Saul tímto vším stojí pod blížícím se Božím soudem. Vezme tedy pouze džbánek na vodu a kopí coby odznak královské moci. Odnese to kopí, jímž ho Saul chtěl dvakrát úmyslně zabít a jednou dokonce i svého vlastního syna. Právě pro jeho přátelství s Davidem. Až tak daleko dokáže zajít slepá nenávist a spalující touha po pomstě.

Konečné rozloučení

David z bezpečí zavolá nejprve na Abnéra a oznámí mu, že nedokázal ochránit život svého krále a selhal ve své úloze velitele vojska. Saul však okamžitě rozpozná Davidův hlas. A David znovu připomíná králi pošetilost jeho jednání a osvědčuje svoji věrnost, nevinu i bezvýznamnost. Saul je znovu zasažen rozpoznáním svého zlého jednání a vyznává své pochybení. Opět zaručuje Davidovi bezpečnost. Ten mu navrácí královské kopí i džbánek a potom dává sám sebe do ochrany Hospodinovy spravedlnosti a věrnosti. Neboť jedině Bůh sám dokáže člověka řádně ohodnotit a odplatit mu jeho přímé jednání.

Saul ještě na závěr Davidovi požehná a přidá průpověď o jeho dalším úspěchu. Dále pak již jde každý svou vlastní cestou. Budeme tedy sledovat, jaký vzájemný účinek mělo toto jejich poslední setkání. Zdali Saul ještě změnil své chování a zastávané stanovisko. A zachová David i nadále svůj postoj víry a důvěry v Hospodina, nebo se začne spoléhat na vlastní řešení tíživé situace? Jiří Malý

žili mezi námi

PhDr. Vlasta Fialová, CSc.

5. června 2006 uplyne 110 let od narození této významné evangelické badatelky v oboru historie, členky I. sboru ČCE v Brně. Narodila se v Holešově (roz. Stratilová) v učitelské, národně uvědomělé rodině. Po studiu na holešovickém gymnáziu a na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze (obor zeměpis a dějepis s archeologií) získala na Masarykově univerzitě v Brně doktorát filozofie na základě disertační práce „Kronika holešovská 1615-1645, její kritické ocenění v rámci dějin moravského Valašska“. Učila na několika středních školách, byla redaktorkou časopisu „Naše Valašsko“ a „Z Kralické tvrze“. Od roku 1949 pracovala v Moravském muzeu v Brně, nejprve v oddělení národopisném a od r. 1952 jako vedoucí oddělení historického.

V roce 1956 byla pověřena zahájením historicko-archeologického výzkumu zaniklé tvrze v Kralicích nad Oslavou. Této práci se věnovala s plnou badatelskou energií, s nevšedním organizačním talentem, ale především s citlivou láskou srdce. A začaly se dít věci! Ve zbytcích tajné tiskárny Českých bratří z let 1578 – 1622 se objevilo množství nálezů, významných pro dějiny staré Jednoty bratrské, pro zrod překladu i krásné tiskařské úpravy Kralické šestidílký, bratrských kancionálů i jiné literatury.

Těžko si dnes dovedeme představit, kolik úsilí i obratného jednání a houževnaté vytrvalosti bylo třeba vynaložit v době ne zrovna příznivé pro církevní památky. Sestra Fialová dovedla zaujmout příslušné odborné kruhy pro toto dílo a také pro jeho financování. Svou laskavostí i smyslem pro kázeň stmelovala prázdninové brigády učitelů-kopáčů, uměla zaujmout pro věc, zahánět dostavující se únavu i krotit nadšenecký amatérismus.

Výsledky tohoto úsilí byly nadmíru významné. Tolik zachovalých tiskařských literek, jako máme v Kralicích ze 16. století, nemá ani Gutenbergovo muzeum v Mohuči. Jde tedy vskutku o světový unikát! Však v roce 1966 byla dr. Fialová do Mohuče pozvána a mohla pak vydat řadu článků v mezinárodní vědecké publikaci „Gutenberg-Jahrbuch“. Dočkala se korunování svého díla v r. 1969 vybudováním Památníku Bible kralické v Kralicích nad Oslavou v krásné moderní a přitom do okolí dobře zapadající budově, kterou projektoval mezinárodně uznávaný architekt Bohuslav Fuchs.

Velmi poutavé byly přednášky sestry Fialové o této objevné práci, které konala ve sborech, v Kostnické Jednotě, ve Spolku evangelického duchovenstva a v různých osvětových kruzích. Dovedla přiblížit napětí a očekávání v začátcích výzkumu, radost, když jeden hoch objevil první původní literku, nebo jak byl nalezen ve hliněné nádobě mincovní poklad. Tiskárna byla totiž v zimě 1622 přepadena císařskými vojáky, kteří zařízení tiskárny zničili a literky vyházeli do příkopu tvrze.

Sestra Fialová se věnovala výzkumu a propagaci kralické tiskárny a jejich osobnostem až do konce svého života v r. 1972. Mimo toto její hlavní dílo nutno zmínit ještě další okruhy jejího badatelského zájmu: historie východní Moravy a podíl Moravy na husitském hnutí.

Snad smíme ještě připomenout, že rovněž letos 6. srpna by se dožil také 110 let její manžel *dr. ing. arch. Jaroslav Fiala*, rodák z Bystrice pod Hostýnem. Mimo podíl na řadě technických staveb byl iniciátorem přenesení některých dřevěných budov do rožnovského skanzenu, na jehož dostavbě spolupracoval.

Jan Pokorný

Václav Pokorný a založení reformovaného sboru v Brně – I. část

Evangelický sbor v národnostních konfliktech habsburské monarchie

*Přednáška ministerského rady prof. Karla W. Schwarze v Brně dne 16.3.2006.
Překlad Zdeněk Příkrýl*

Václav Pokorný (1855 – 1933) byl ustanoven v roce 1833 jako cestující kazatel pro diasporu moravské evangelické superintendence h.v. ¹ Úřední sídlo měl v Brně a spravoval zde kazatelskou stanici patřící sboru v Nosislavi.

V roce 1906 byl tento evangelický farní sbor h.v. osamostatněn jako „**Betlémský sbor**“. Poslední starorakouský církevní schematismus (1913) vykazoval v tomto sboru 1.433 reformovaných členů, zatímco německý evangelický sbor a. a h.v. měl 3.709 členů.

Podějme nyní zprávu o této těžké a na konflikty bohaté historii zakládání sboru. Z výsledného pohledu se „případ Brno“ vyvíjel ve velmi pozitivistickém smyslu „církevně-právně“. Sbor se rozdělil podle národnostních hledisek. To se však nedotklo otázek, které měly v základu teologické, konfesionální a se zbožností související konflikty. Etnické rozdělení nebylo ostatně úplné, protože (nemnozí) Češi luterského vyznání zůstávali u německého evangelického sboru a. a h.v. stejně jako německy mluvící reformovaní. Pouze reformovaní české národnosti vytvořili uvedený Betlémský sbor.

I. Farní sbor v Brně ...

... byl původně tolerančním sborem. Jsme o jeho historii velmi dobře informováni z hluboce založených církevně-dějinných výzkumů mnohaletého faráře tohoto sboru **Gustava Trautenbergera** (1836 – 1902). Pocházel z tolerančního sboru Rutzenmoos v Horním Rakousku a působil zde od roku 1858 až do své smrti.

Získal velké zásluhy o církevní dějiny rakouské monarchie, zejména svými pracemi o dějinách protestantismu na Moravě (1864). Jeho vyličení rakouských dějin protestantismu se dočkalo dvou vydání a je ještě dnes považováno za „hodné přečtení“. Roku 1871 mu byl propůjčen titul Lic.theol.² a Dr.phil. (Tübingen). K tomu přispěly jeho práce o evangelickém sboru v Brně (1866). Získal také velké zásluhy o stavbu kostela (Christuskirche 1867) – dnes **Komenského kostel**, pro který získal jednoho z nejznámějších architektů 19.

¹ V textu se opakují zkratky běžně užívané pro označení konfesijní příslušnosti: a.v. = augsburského vyznání; h.v. = helvetského vyznání; a. a h.v. = augsburského a helvetského vyznání - pozn. překl.

² Licenciát –ve starší době akademická hodnost - pozn. překl.

století **Heinricha Ferstela** (1828 – 1883), stavitele Votivního chrámu ve Vídni (1856-76), univerzity (1873-84) a mnoha paláců ve Vídni, nejznámější nese jeho jméno (1856-60) a poskytuje přístřeší proslulému Café Central.

Zkrátka: **Trautenbergerova** odborná způsobilost pro církevní historii byla zcela nepochybná. A přesto byl v roce 1887 na vrcholu svých tvůrčích sil při obsazování katedry církevních dějin na vídeňské evangelické teologické fakultě pominut. Byla mu vytýkána „provincialita“ a pokročilý věk (bylo mu 51 roků). Především se údajně diskvalifikoval svou „špatnou pověstí“ mezi reformovanými Čechy.

Jeho velkým církevně-politickým protivníkem byl český teolog **Heřman z Tardy** (1832 – 1917), který byl od roku 1867 členem Vrchní církevní rady. (Oberkirchenratskollegium). Ve své recenzi nechal zaznít kritiku, že **Trautenberger** „*nakládá s reformovanou církví ze svého unionistického stanoviska nepřátelsky a nespravedlivě*“. Se značnou jistotou je tedy možné předpokládat, že nedostatečné „Nihil obstat“ ³ Vrchní církevní rady zabránilo **Trautenbergerovu** povolání na katedru.

II. Církevně-politické konflikty v Brně

Trautenberger měl několik nepřátel:

- Na ideologicko-politické rovině to byl nepochybně zmíněný **Heřman z Tardy**, reformovaný vrchní církevní rada ve Vídni, který byl o čtyři roky starší než brněnský farář.
- Na konfesionálně-publicistické rovině to byl senior v reformovaném tolerančním sboru Nosislav **Daniel Nešpor** (1834 – 1903), publicisticky podporovaný církevním časopisem **Hlasy ze Siona**. Ten byl o dva roky starší než **Trautenberger** - tedy jeho studijní kolega na vídeňské evangelické teologické fakultě.
- V oblasti školství to byl zřejmě mladší reformovaný teolog **František Šebesta** (1844 – 1896), farář z Hustopečí. Je uváděn od roku 1879 jako učitel náboženství v Brně. Přes svou sestru byl ve spojení s holandským teologem **H.A.J. Lütgem**, který v roce 1888 vydal v Amsterdamu zajímavou německou soudobou historii českého protestantismu „*Vzestup česko-moravské církve za císaře Františka Josefa I.*“ (Amsterdam 1888) - je tím míněna „úspěšná reformovaně-kalvinistická konfesionalizace“ v Čechách a na Moravě. **František Šebesta** byl žákem reformovaného dogmatika **Eduarda Böhla** (1836 – 1903), možná dokonce tím nejdůležitějším. Vydal české zpracování dogmatiky svého učitele, ve sporu se s ním však rozešel.
- Na pastorální rovině to byl výrazně mladší **Václav Pokorný** (1855 – 1933), který jako vikář a cestující (diasporní) kazatel pastýřsky pečoval o

³ Nihil obstat – nic nepřekáží (církevní klauzule) – pozn. překl.

reformované křesťany v Brně a shromažďoval je do jednoho sboru. Byl příbuzný s **Heřmanem z Tardy** a byl také **Böhlovým** žákem.

Brněnský konflikt spočíval v tom, že **Trautenberg** zaujal zcela rozhodné stanovisko proti založení českého reformovaného sboru v Brně. Rozštěpení protestantské menšiny v katolickém Brně mu nebylo absolutně po vůli. Tak se pokusil prapor protestantismu udržet vysoko pozvednutý a vztyčit jej proti všemohoucnosti římskokatolické církve. Bylo mu však přičítáno, že poskytoval málo pozornosti reformovaným Čechům ve svém seniorátu (byl seniorem a zástupcem superintendenta v moravskoslezské superintendenci a.v.).⁴

- Byly mu přisuzovány „germanizační tendence,“ a to ve vedení jeho úřadu (přestože uměl česky a snažil se kázat a úřadovat v obou jazycích).
- Předhazovalo se mu také, že při své činnosti v Zemské školní radě (od r. 1870) jednal proti vzniku českých škol. Tak také měl zabránit vzniku střední školy v Boskovicích (jak mu česká strana vyčítala).
- V politických diskusích byl dokonce označován za „*Bismarckova špióna.*“

Základ tohoto konfliktu může být snadno identifikován s národnostním konfliktem v habsburské monarchii. Tento národnostní konflikt zasáhl svou vlnou i církevní oblast. Také brněnští evangelíci byli v napjatém vztahu mezi vyznáním a národem, mezi konfesí a etnikem, a snažili se svým způsobem jít za svou vírou v následování Krista a osvědčovat se jako křesťané.

O těchto konfliktech přinášel pravidelně informace časopis „*Halte, was du hast*“ – v prudké kontroverzi s časopisem „*Hlasy ze Siona*“. Řeč byla neomalená a zraňující, vzájemně se obviňovali ze lží a nic si nezůstávali dlužni.

Konflikt se odehrával na rozdílných úrovních:

- na církevně-politické úrovni,
- na konfesionální úrovni,
- ale také na specificky náboženské úrovni.

Ta byla součástí evangelizační strategie reformovaných teologů, která se s vehemencí tlačila do (německých) měst („*Auf in die Städte! - Vzhůru do měst!*“) s cílem rozšířit reformovanou základnu. V konkrétním případě Brna to byli již jmenovaní **Daniel Nešpor** a **František Šebesta**, kteří zahájili tuto budovatelskou práci ve škole. Jejich působení bylo církevním vedením helvetského vyznání opakovaně chváleno v nejvyšších tónech – nikoli však brněnským německým sborem. **Trautenberg** stále mluvil o „*podrývání*“ a ostře kritizoval reformovanou evangelizaci.

Číselné poměry mezi vyznáními však byly hodné povšimnutí, protože Brno bylo převážně katolické. V deseti gymnáziích na Moravě bylo v roce 1879 2.245 římskokatolických žáků a žákyň, 855 izraelitských žáků a žákyň, ale jen 62 evangelických žáků a žákyň. V tomtéž roce bylo napočítáno jen dvacet reformovaných žáků a žákyň na českém gymnáziu, kde **Šebesta** učil. Brněnský

⁴ Superintendence – správní okruh několika evangelických sborů, superintendent – vrchní duchovní správce v okrsku evangelických sborů - pozn.překl.

městský farář **Trautenberg**, kterému příslušelo vyučování náboženství na vyšších školách, nepovažoval tuto „zvláštní péči“ o reformované studenty za rozumnou, byli pro něho jen prvkem v národnostním a konfesionálním sporu.

A tak se nelze divit, že oba reformovaní kolegové naráželi na prudký odpor ze strany německé většiny: „německý“ sbor v každém ohledu bránil této misijní strategii v Brně. Odvolával se na to, že je „**sborem augsburského a helvetského vyznání**“ a že si může dělat nárok na monopol v duchovní péči o reformované členy sboru. V tom byl ovšem posilován členy sboru reformovaného vyznání.

Šel dokonce tak daleko, že přizval státní pomoc, aby omezila v Brně pastorační činnost reformovaného vikáře z Nosislavi. Zapojil c.k. místodržitelství, které se nerozpakovalo rozehnat bohoslužebné shromáždění českých reformovaných.

Německý sbor byl horlivě činný politicky i církevně-politicky, cítil se ohrožený ve své majoritě českou menšinou, která narušovala německý charakter města.

„Hlasy ze Siona“ naproti tomu zdůrazňovaly křiklavě nedostatečnou péči o 300 českých reformovaných členů sboru v Brně. Vytýkaly **Trautenbergovi**, že zajišťuje převahu německého prvku zřizováním kazatelských stanic a filiálních sborů na Moravě (Šumperk, Znojmo, Jihlava, Olomouc). Také v Gustavsko-Adolfském spolku vznikla napětí, která konečně vedla k rozdělení obou podpůrných spolků.

dokončení příště

Daniel Nešpor

Heřman z Tardy

František Šebesta

společenská kronika

Brno I

1.6. Marie Kučerová	84 let
1.6. Judita Hložková	81 let
2.6. Emílie Petrová	97 let
3.6. Alena Dvořáková	40 let
3.6. Jarmila Ehlová	81 let
3.6. Pavla Priknerová	20 let
4.6. Jana Staníková	30 let
5.6. Lýdia Smolařová	70 let
9.6. Veronika Lípová	10 let
10.6. Jan Hanák	60 let
10.6. Kristina Malachová	20 let
13.6. Marie Skopalíková	86 let
19.6. Jiří Švancara	20 let
21.6. Věra Lesná	84 let
21.6. Milena Veselá	92 let
22.6. Ludmila Beránková	88 let
22.6. Lýdie Maierová	75 let
23.6. Tomáš Rumíšek	20 let
23.6. Pavel Nykodým	20 let
24.6. Lukáš Buřík	20 let
25.6. Věra Rybáková	81 let
27.6. Ladislav Zukal	75 let
27.6. Daniel Theimer	30 let

Brno II

1. 6. František Kašík	92 let
2. 6. Vojtěch Kompiš	80 let
4. 6. Věra Pejtová	77 let
4. 6. Arnošt Bohatý	79 let
7. 6. Jaroslav Rábek	76 let
8. 6. Jindřiška Procházková	83 let
9. 6. Míla Uchytlová	87 let
10.6. Růžena Rausová	76 let
13.6. Ctirad Novák	75 let
22.6. Ludmila Pospíšilová	94 let
23.6. Jiřina Všetická	92 let

Všem jubilantům přejeme Boží požehnání a lásku.

Pokřtěni byli:

- 30.4. Adam Konecký, nar. 2005
- 21.5. Anna Oukropcová, nar. 2005
- 21.5. Tibor Vrána, nar. 2006

Oddáni byli:

- 13.5. Réka Samarjayová a Robert Popela

Rozloučili jsme se:

- 27.4. Jindra Nádeníčková, nar. 1918

Rozloučili jsme se

- 11.5. ing. Jiří Hádek, nar. 1922

heslo měsíce

podle hesel Jednoty bratrské na měsíc červen

Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otročké jho.

Galatským 5,1

bude

Kavárnička dříve narozených

Scházíme se každou středu od 15 do 16.30 hod. na faře na Opletalově 6. Vždycky, když v časopise Setkávání čteme společenskou kroniku, říkáme si, kolik sester a bratrů mezi nás věkem patří. Kdyby přišli mezi nás, místo nynějších asi 40 účastníků by se úplně zaplnil sál Václava Pokorného, ba i presbyterna. Náš program má dvě části. První, duchovní částí, nám obvykle poslouží sestra farářka Olga Tydlitátová. Druhá část programu je různá.

V měsíci červnu je naplánováno:

- 7. 6. sestra L. Marková – o práci v rozhlase
- 14. 6. bratr farář Jan Šimsa – O Janu Karafiátovi
- 21. 6. Lidové písně v podání bratra Tomáše a sestry Jany z Diakonie Hrnčířská
- 28. 6. bratr farář Dr. Jan Pokorný – vyprávění.

Scházíváme se i v červenci a srpnu. Přijďte mezi nás.

Kornelie Křehlíková

Hudební nešpory v Červeném kostele 4. června v 19,30

Červnové nešpory mají na programu J. S. Bacha, J. Handla- Galluse a P. Ebena v provedení orchestru Musica da Camera Brno, jehož uměleckým vedoucím je Martin Franze, a kytaristy Martina Myslivečka. Biblické zamyšlení bude mít Štěpán Hájek. Výtěžek dobrovolné sbírky bude věnován Hospici sv. Alžběty v Brně.

Nebývá zvykem hodnotit právě proběhlé nešpory, ale musím udělat výjimku, protože to, co jsme slyšeli na těch květnových, bylo zcela mimořádné. Byl to naprosto špičkový výkon obou sborů (Ars Brunensis Chorus a Sol et Sedes) i varhaníka M. Jakubíčka. To, jak provedl Ars Brunensis Chorus spolu s Martinem Jakubíčkem za řízení mladé studentky dirigování na brněnské JAMU Lindy Keprtové Bachovu kantátu Jesu, meine Freude, se dá srovnat jen s vynikajícím výkonem tohoto sboru v Bachově Velké mši, vysílané nedávno na TV 2. My jsme to měli živě a přímo v našem kostele. Vřele doporučuji tento sbor vaší pozornosti.

Ludmila Marková

Blahoslávka na Blažkově

Nedělní škola a skupina mladších třicátníků v Brně II opět pořádá společný víkend pro rodiny s dětmi ve středisku Blažkov. Uskuteční se hned první víkend po volbách do poslanecké sněmovny, ve dnech 9.-11. června 2006. Zároveň zde s dětmi oslavíme závěr školního roku a v neděli budeme mít společné služby Boží. Snad s námi tentokrát bude i sluníčko a letní počasí.

Klub otevřených dveří – Opletalova 6, každý čtvrtek 10-12

- 1. 6. Marie Ujezdská – návštěva z národního centra pro rodinu
- 8. 6. Narozeninový piknik Medvídka Pú
- 15. 6. Dáša Vtípilová: Skloň se před šedinami – povídání o středisku Diakonie
- 22. 6. Děti a skaut – návštěva z oddílu
- 29. 6. Budou prázdniny!

Kurzy Alfa

Staršovstvo sboru ČCE v Brně I si uvědomuje, že misijní služba patří k základním úkolům církve. Rozhodlo se proto ke svým dosavadním aktivitám připojit projekt kurzů Alfa, které se osvědčily v jiných zemích a církvích. Je to služba nevěřícím a necírkevním lidem, kterým chceme během 12 setkání zprostředkovat základní informaci o křesťanské víře. Současně chceme pořádáním tohoto kurzu dát najevo zájem našeho sboru přijmout mezi sebe každého, kdo upřímně hledá Ježíše Krista a chce se stát jeho učedníkem. Neslibujeme si od tohoto projektu laciné úspěchy a nijak tím nechceme upustit od dosavadních forem naší sborové práce. Chceme však odpovědět na hledání řady lidí, kteří nevědí, jak začít se svým vztahem k Bohu, Ježíši Kristu a církvi.

Důležitý přínos kurzů Alfa spatřujeme v tom, že ho bude připravovat tým spolupracovníků z řad členů našeho sboru, kteří se k této službě přihlásí. Jejich úkolem bude připravit každý týden od října do prosince 2006 jeden večer v týdnu v našich sborových prostorách na Opletalově společnou večeři, přednášku na dané téma a následný rozhovor ve skupinkách u stolů. Součástí kurzu je i společný sobotní výjezd na celý den.

Náklady na večeře a společný výjezd ponese náš sbor a současně bude účastníkům dána možnost přispět na tyto náklady dobrovolnou sbírkou. Předpokládané náklady činí asi 15 tisíc Kč.

Promluvy na základní témata bude mít bratr farář Jiří Gruber. Bude se při nich držet daných témat kurzu a ve své promluvě se pokusí tlumočit biblickou zvěst v českobratrské tradici tak, aby byla srozumitelná i lidem nevěřícím. Témata jednotlivých večerů lze vystihnout těmito krátkými otázkami: Oč jde v křesťanství? Kdo je Ježíš Kristus? Proč Ježíš zemřel? Jak si mohu být jist svou vírou? Proč a jak číst Bibli? Proč a jak se modlit? Jak působí Duch svatý? Jak odolat zlému? Jak nás Bůh vede? Proč a jak mluvit o víře s druhými? Pomáhá Bůh i dnes? A co církev?

U každého stolu budou nejméně dva spolupracovníci, kteří se budou věnovat hostům a pomohou jim vést rozhovor nad daným tématem. Další skupina spolupracovníků se bude starat o pokrmy a hudební doprovod. Celé setkání bude trvat asi 2 hodiny (30 minut večeře, 10 minut písně, 40 minut přednáška a 40 minut diskuse u stolů).

Tým spolupracovníků se již začal scházet a je připraven zajistit konání kurzu po stránce organizační, materiální i duchovní. Velice rádi však se sebou uvítáme další ochotné bratry a sestry – zvláště na přípravu večeří.

I když počítáme s tiskem letáků a inzercí, nejefektivnější je osobní pozvání. Byly bychom rádi, kdyby členové sboru a doporučili kurzu Alfa svým známým a spolupracovníkům, kteří by o takové setkání mohli mít zájem. První setkání je koncipováno jako slavnostní večeře, kam mohou členové sboru své hosty přivést a zúčastnit se večera společně s nimi. Při dalších večerech by však již bylo vhodnější, aby většinu účastníků tvořili lidé víru hledající, neboť pro ně je celý večer připravován. Nebrání to však v účasti těm členům sboru, kteří se sborového života neúčastnili a hledají orientaci ve svých pochybnostech.

Během kurzu je účastníkům nabídnuta možnost návštěvy nedělních bohoslužeb a po jeho skončení budou mít možnost zúčastnit se následného uvedení do života církve, které by je připravilo k přijetí do sboru a případnému křtu. Předpokládáme, že setkání se budou konat každou středu od 18 do 20 hodin na Opletalově ulici a zahájení je plánováno na 4. října. Jiří Gruber

ze sboru Brno- Židenice

Kázání německého faráře Waltera Schneidera

Kazatel zvolil pro svoji promluvu biblické texty z Iz. 11, 6-9 a Zjevení 21, 1-5. Jako ústřední myšlenku celého kázání použil heslo „Svou milostí, Hospodine, proměň svět“, které, jak nám sdělil, bylo užito při plenárním shromáždění Světové rady církví, konaném v únoru t.r. v Porto Alegre v Brazílii. Bylo tam 723 delegátů a shromáždění se účastnilo dalších více než 3 tisíce návštěvníků. Lidé zpívali, modlili se a vedli rozhovory.

Všichni jsme souhlasili s úvodním konstatováním, „že svět není takový, jaký by měl být“. To platí pro osobní život, pro rodinné a přátelské vztahy, kde vládne neustálý svár a stres. V německé společnosti to může být nasyceností společnosti a rozmazleností lidí blahobytem. Je tomu tak ale i ve společenském makrokosmu, tj. ve společnosti v širším slova smyslu, kde přichází ke slovu politika. Další rovina toho, že svět není takový, jaký by měl být, jsou napjaté mezinárodní vztahy, války, hlad, bída, terorismus. Úkolem křesťanů a důležitou součástí ekumenického nasazení je starost o nejchudší z chudých. Kazatel se dále zamýšlel nad historickými kořeny tohoto stavu a dospěl k názoru, že vzhledem k tomu, že jeden svaluje vinu na druhého, je velmi těžké se z takového stavu dostat. Nadějí nám však může být cílový stav metaforicky popsán v bibli slovy: vlk s beránkem si bude hrát. V závěru vyjádřil kazatel názor, že my lidé můžeme svět napravit jen částečně, a to tehdy, budeme-li se zabývat pozitivními a negativními důsledky globalizace, zasazovat se o větší spravedlnost, a to i v hospodářských otázkách. Součástí takovychto snah je i snaha o ekumenické dorozumění mezi církvemi. Na úplný závěr bylo řečeno, že zkušenost z Porto Alegre dodala všem přítomným odvahu a naději v proměnu světa božím zásahem.

Kázání skončilo, avšak k jeho jednoznačnému pochopení nepomohlo ani kvalitní tlumočení Evou Malířovou. Někteří, vycházejíce z kostela, konstatovali mírně zhnuseně, že to nebylo kázání, ale politická agitka. Jiní byli spokojeni, a později v diskusi, kterou pro biblickou hodinu připravila a moderovala prof. Jana Nechutová, vyjádřili souhlas s výzvou německého faráře k větší angažovanosti v politice, ve společnosti, a to zejména při řešení sociálních otázek. Škoda, že nebyl bratr farář konkrétnější a nedal nám podněty k činům, byť malým, které jsou v dosahu našich možností. Nezbyvá, než si je každý objevit a rozpracovat sám, ale o to bude třeba výsledek cennější. V materiálech sestry Jany Nechutové, z nichž jsem čerpala, jsem mimo jiné objevila její následující dialektické otázky: Co tedy máme zejména dělat? Méně mluvit a víc jednat? Pak bychom ovšem nehlásali Krista, ale humanismus. Máme pověsit na hřebíček teologii a místo biblických hodin se buď modlit nebo meditovat? Nebo to máme pověsit na hřebíček celé a místo do kostela a do biblických hodin se jít starat buď o politiku nebo navštěvovat nemocné?

Co dodat na závěr: Díky za naše česká, obsahově i formálně srozumitelná kázání. Díky, naši bratři kazatelé a sestry kazatelky, že nám přibližujete slovo Boží. *Ve spolupráci se sestrou Janou Nechutovou připravila Jana Slámová*

ze sboru Brno-Husovice

Lité boje s katolíky v Iijáku

Hřejivé paprsky jarního slunce se dosud líně rozlévaly nad střechami brněnských chrámů i evangelických modliteben, když tu se od západu začala pomalu rýsovat hrozivá hradba temných bouřkových mraků. Lehounký větřík, který dosud s bílými obláčky nedbale laškoval, se nečekaně proměnil v hrozivé poryvy nadcházející vichřice a s prvními těžkými kapkami, které smočily prach ulic velkoměsta a které se vzápětí slily do pramínků, potůčků i řek, neodvratně odtékal do nicoty i pravidelný jarní fotbalový zápas mezi týmy evangelických Husovic a katolické Zbraslavi.

Se silícím deštěm sílila i zoufalost situace, neb zbraslavští již v hojném počtu vyrazili na cestu v očekávání dobrého sportu za jakýchkoliv klimatických podmínek. I poradil se generální manažer husovického týmu Ivan Veliký s meteorologickým radarem a vyhlásil tento soud: „Jak se vyprší, jdeme na to!“ Následně pak povolal zbytky týmu, dosud zbaběle se skrývající před deštěm v teple domova, a pohlédnuv k nebi pravil: „Už se to vypršelo.“

Na provlhlý písek bývalého tréninkového hřiště, kde mičudu kdysi proháněli Kroupa s Jarůškem, vyběhly oba juniorské týmy skvělých hochů i dívek. V půli druhého poločasu se ukázalo, jak ošidné je důvěřovat radarům a meteorologům vůbec, neb se opět silně rozpršelo. Pokus o přerušení hry se nesetkal s úspěchem, protože hráči i hráčky zjistili, že je lepší mokrout v pohybu než stát pod několika děravými listy ubohého zakrslého stromu. Utkání pak špelo rychle ke konci a zbraslavští nakonec dosáhli těsného vítězství 4:3.

Kapky vesele padaly dál a kupodivu nikomu se ještě nechtělo končit. Měly teď nastoupit týmy seniorské, zde jest však nutno podotknout, že husovičtí seniori již pole fotbalové zcela vyklidili a sportu zřejmě holdují pouze u televizních obrazovek. A tak to mládež vzala do svých rukou ještě jednou. Na protřelé zbraslavské borce však již nestačila a po litém boji, při kterém vzaly za své mnohé zadky i kolena, nakonec prohrála 0:3. Čest jejich památce.

Jen se dohrálo, sluníčko opět vykouklo a začalo osušovat kštice a dresy provlhlých bojovníků a bojovnic. Oba týmy nastoupily a provolaly si vzájemně slávu. Poté byl zavelen rozchod a všichni se již začali těšit na podzim do Zbraslavi, protože tam dosud ani jednou při fotbálku nepršelo!

Michal Hadač

bude

Jeden z nejznámějších současných autorů duchovní literatury Anselm Grün, benediktinský mnich, přijíždí po dvou letech na pozvání Karmelitánského nakladatelství do České republiky. Program návštěvy v Brně:

9. června – téma přednášky: Čím jsem si to zasloužil? Pochopení a zacházení se zármutkem. Místo konání: Brno, aula Biskupského gymnázia, Barvičova ul.

10. června: Rekolekce na téma Dimenze víry, místo konání tamtéž.

11. června: 9,30 hod. kostel sv. Jakuba v Brně – mše svatá v 11,00 hod. knihkupectví Cesta, Brno – autogramiáda. Miluše Šubartová

koutek pro mládež

Protože je tady člověk

Krátká zpráva z novin: Holandská nákladní loď Toloa nalezla v Pacifiku malý, nikým neovládaný člun. V něm ležel v bezvědomí osmnáctiletý australský námořník. Mladý muž se nejprve dobrovolně přihlásil k námořnictvu, byl však službou na letadlové lodi Sydney brzy zklamán a jednoho dne se rozhodl, že bude dezertovat. V noci spustil na moře malý nafukovací člun a tajně opustil letadlovou loď. Ve víře, že se nachází ještě blízko kalifornského pobřeží, pádloval pryč. Ve skutečnosti však loď byla vzdálena od pobřeží 400 námořních mil. Tak strávil mladík na moři devatenáct dnů.

"Bylo to příšerné," vyprávěl později o svém téměř třítýdenním bloudění v Pacifiku. Neměl u sebe ani jídlo ani vodu.

"Nejhorší byla," říká, "dlouhá chvíle. Neměl jsem co na práci. Dny, které jsem trávil na moři, se zoufale vleklely. Většinou jsem myslel na svou přítelkyni a na to, že bych ji chtěl bezpodmínečně ještě jednou spatřit."

A neustále opakoval všem, kteří ho přišli navštívit do nemocnice: "Přežil jsem jen proto, že jsem myslel na svou přítelkyni."

- kdo myslí na milovaného člověka, dokáže přestát obtíže

- pokud existuje člověk, jemuž důvěřujeme, dokážeme přežít navzdory všemu

- srovnej s biblí: Jan 5,7: "Pane, nemám nikoho, kdy by mě snesl do rybníka, když se voda rozvíří. Než tam dojdu já, jiný už tam sestoupí přede mnou."

Nenech si ujít příjemný den

Velký opat Antonius žil se svým společenstvím mnichů na okraji hornoegyptské pouště. Jednou svolal své mnichy, avšak ne k modlitbě, k pokání či bohoslužbě, nýbrž prostě k společnému setkání a k vzájemnému klábosení.

Tu jde kolem lovec a diví se: "Tady člověk zas jednou vidí – typičtí mniši, stojí si tu líně a nepracují."

Antonius se s ním dal do řeči a vyzval ho, aby napjal svůj luk.

Lovec uposlechl.

"Je to moc málo," zvolal Antonius, "napni ještě víc!"

Lovec poslechl i jeho druhé a třetí výzvy.

Pak odmítl: "Když ho napnu ještě víc, ten luk se zničí."

"Právě tak je to s člověkem," říká Antonius. "Když příliš přepíná své síly, pak se zničí. Musí se uvolnit, aby se mohl napnout."

Z brožurky Příběhy k zamyšlení III. Vybral Marek Baláš

Ukázky ze skautského muzikálu na knihu Ester

Ester 2,1-18 -zpívá se na melodii *Sly zrána ke hrobu, zpěvník Svítá 324*

1. Když z krále opadla zloba a zapomnění, /vzpomněl si na Vašti, která tu s ním už není, / svolal si panoše a všechny svoje sluhy, /aby šli rozhlásit, že se chystá na námluvy.

2. Na hradě v Šúšanu sešly se zblízka z dále, / spanilá děvčata, jen a jen kvůli králi, / a mezi nimi i dcera Mardochojova, /že byla židovka, zatím jim zatajila.

3. Po roce přípravy vcházejí dívky samy, / ke králi do domu, by se mu zalíbily, / on však se nemohl do žádné zamilovat, /všechny jsou nádherné, tak kterou si má vybrat.

4. Když přišla na řadu, Ester se jmenovala, / není to náhoda, že krále oslnila, / hned si ji oblíbil, získala jeho přízeň, / o lásce vypráví ta naše první píseň.

5. Na hlavu jí vložil krásnou a zlatou celou, / královskou korunu, stala se mu tak ženou, / pak byla hostina, jenom na počest její, / že je teď královnou, všude si vyprávějí.

Ester 3, 8-15 - zpívá se na melodii *písně Babylón, Svítá 328*

1. Je tu lid cizí, králi můj spravedlivý, / a po všech krajinách, v tvé zemi roztroušený, / zákony má své, to nesmíš dovolit, /království rozvracejí, musíš je zahubiti.

Ref: Tak Haman vymýšlí plány své podlé / a je to hrozné, koná na svou pěst, / židé to pocítí na vlastní kůži, /není jim pomoci, zákon to jest.

2. Pečetní prsten Haman už v ruce svírá, /se jménem královským mocí se obestírá, / písaři hravě všechno to zapisují, /poslové zákon právě do světa roznášejí. Ref.

3. Třináctého dne, dvanáctého měsíce, /patří všem židům smrt, od mladých až po starce, / zatím co v městě zavládl velký rozruch, / s králem zasedl k pití Haman, ten velký zloduch. Ref.

Ester 5,1-8 zpívá se na melodii *Úterý končí středou, Svítá 31*

1. Tak Ester šla za svým mužem třetí den za svítání. / Uzná-li král to za vhodné, měla bych jedno přání. / Chtěla bych tebe a Hamana pozvat na hostinu (u u u) / zítra na zahradě ve stínu stromů.

2. Tu král povstal a začal hned spokojeností zářit. / Dobře věděl, jak výtečně dokáže Ester vařit. / Beztak ho nudila už jídla z královské kuchyně, (je je je) co takhle olivy, pelikán na víně...

3. Dostaneš všechno, oč řekneš, třeba i půl království, / Ester je zatím napíná, zůstává v tajemnosti. / Máš-li mě, králi, v přízni své, jak uznáš za vhodné (je je je) / zítra zas přijď, pak splníš snad přání mé.

ze staršovstva

Brno I

V úvodu schůze ocenilo staršovstvo průběh skautských bohoslužeb, které mládež připravila z vlastní iniciativy, a doporučilo, aby podobným způsobem byly připraveny bohoslužby častěji. Poděkování zaslouží bratři a sestry, kteří se podíleli na přijetí a pohoštění německé delegace v dubnu. V pátek 16. června nás navštíví autobusový zájezd z Vídně. Staršovstvo dále vyslovilo souhlas se žádostmi o křty dětí a dospělých, které proběhnou v květnu a červnu. Rozběhla se také příprava na ekumenické bohoslužby v září, které budou tentokrát v ČSCH na Botanické. Sejdou se komise výchovná a liturgická. Po podrobném vysvětlení byl nejtěsnějším poměrem hlasů schválen projekt kurzu Alfa, který na podzim nahradí dosavadní uvádění do křesťanské víry (viz článek v tomto čísle). Na upomínky zaplacení saláru, které byly rozeslány do 227 rodin, reagovalo 44 členů sboru. Tyto doplatky na saláru vynesly více než 31 tisíc Kč. Bylo dovezeno 6 nových stolů do presbyterny a vybírají se vhodné židle. Je již objednána posuvná stěna mezi starý a nový sál a o prázdninách proběhne výměna podlahy a úpravy stropu v presbyterně. Na vlastní žádost ukončí kostelnické práce v Červeném kostele bratr Tomáš Vtípil a staršovstvo uzavře podobnou smlouvu s jeho bratrem Adamem. Jiří Gruber

Brno II

V úvodním zamyšlení nad dopisem apoštola Pavla zazněl důraz na důležitost společenství sboru (Žid 10,18-25). Staršovstvo pak bylo seznámeno s průběhem dvoudenní návštěvy členů sboru a hostů v partnerském sboru v Apeldoornu (Nizozemí). Přijetí i celý pobyt se vyznačoval velice srdečnou a přátelskou atmosférou, vše bylo dobře připraveno. Kromě společenského programu byla připravena prezentace úsilí našich partnerů zapojit do života sboru členy ve věku od 25 do 40 let a společné služby Boží se společným vysluhováním Večeře Páně. Zhodnocením této návštěvy a přípravě podkladů pro další spolupráci jak se sborem v Apeldoornu, tak ve Vídni - Střed se bude v nejbližším období věnovat skupina pro tuto oblast práce.

Staršovstvo se dále věnovalo běžným záležitostem stavu financí a péče o budovy. Stavební komisi byla při tomto jednání uložena řada úkolů týkajících se zejména přípravy oprav a úprav nájemního domu, v menší míře i prostor Blahoslavova domu tak, aby na příští schůzi mohly být připravené verze krátce posouzeny a odsouhlaseny. Přijali jsme dobrou zprávu o postupu prací na stavbě nového sociálního příslušenství ve středisku Blažkov.

Staršovstvo projednalo zabezpečení pomocných služeb (doprava, čtené služby Boží, oznámení s přimluvnými modlitbami, úklid, ...) na celý příští měsíc; všech potřebných služeb se starší ochotně ujali.

Krátce se staršovstvo vrátilo ke svému usnesení z dřívějších jednání, že prostory Blahoslavova domu kromě běžného provozu bude možné poskytovat k jiným akcím pouze výjimečně, a to především členům sboru a vždy se souhlasem staršovstva. Jaroslav Kučera